

træffer Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har vedtaget forordningerne, afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningerne i dansk ret.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at Danmark gennemfører de foreslåede forordninger i dansk ret.

Hvis lovforslaget vedtages, vil regeringen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført forordningerne og rådsafgørelsen i sin nationale lovgivning.

2. Forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold

2.1. Formål

Det overordnede formål med VIS er at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik og det konsulære samarbejde ved at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne inden for Schengenområdet om ansøgninger og afgørelser vedrørende visum.

VIS skal således på den ene side lette visumansøgningsprocedurerne og på den anden side forebygge »visumshopping« ved, at visummyndighederne i forbindelse med modtagelsen af en visumansøgning kan kontrollere, om en medlemsstat tidligere har registreret en ansøgning fra den pågældende, og baggrunden for eventuelle tidligere afslag på visum, inddragelse af visum m.v.

Formålet med VIS er ligeledes at bekæmpe svig og at lette grænsekontrollen ved de ydre grænser samt kontrollen inden for medlemsstaternes område. Der skal ifølge VIS-forordningen indlæses oplysninger om visumansøgere, herunder deres fingeraftryk og personfotoграфи i VIS. Dette forbedrer mulighederne for at fastlægge en persons identitet og imødegå anvendelsen af falske dokumenter i de tilfælde, hvor en anden person end den, der har ansøgt om visum, forsøger at indrejse i Schengenområdet ved brug af det pågældende visum.

VIS har endvidere til formål at lette identifikationen af udlændinge, der er indrejst på visum, med henblik på udsendelse af sådanne udlændinge, der ikke længere har lovligt ophold. Ligeledes forenkles anvendelsen af Rådets forordning nr. 343/2003/EF om fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandsskatsborger i en af medlemsstaterne (Dublinforordningen). I den forbindelse forbedres muligheden for at identificere personer, der er indrejst i Danmark på et Schengenvisum, ligesom fastlæggelsen af, hvil-

ket land der har udstedt Schengenvisummet, bliver mere enkel og sikker. VIS forbedrer således muligheden for udsendelse af personer, der er indrejst i Danmark med Schengenvisum udstedt af en anden medlemsstat, og som ikke længere har lovligt ophold, f.eks. fordi visummet er udløbet.

Formålet med VIS er endelig at bidrage til at forebygge trusler mod de enkelte medlemsstaters indre sikkerhed, herunder da det med anvendelsen af VIS bliver nemmere at identificere personer, der tidligere er givet afslag på visum, f.eks. fordi de udgør en trussel mod en eller flere medlemsstaters offentlige orden eller indre sikkerhed.

2.2. Indholdet og opbygningen af VIS-forordningen

VIS-forordningen fastlægger formålet med, funktionerne i og ansvaret for visuminformationssystemet (VIS). Forordningen fastlægger endvidere betingelser og procedurer for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visumansøgninger og afgørelser, der træffes i forbindelse hermed.

I det følgende gennemgås VIS-forordningens opbygning og enkelte bestemmelser. Bestemmelser af rent teknisk karakter gennemgås ikke.

VIS-forordningen indeholder syv kapitler.

Kapitel I indeholder generelle bestemmelser om formålet med VIS, definitioner og generelle regler om adgang til VIS. Der henvises til afsnit 2.2.1.

Kapitel II beskriver forpligtelserne og procedurerne for visummyndighedernes registrering af oplysninger i VIS og myndighedernes adgang til at indhente og anvende oplysningerne i VIS. Det fastlægges, hvilke oplysninger visummyndighederne skal registrere i VIS ved modtagelsen af en ansøgning, og hvilke oplysninger der skal indlæses, når der er truffet afgørelse i visumsagen. Desuden fastsættes procedurerne for visummyndighedernes anvendelse af VIS til behandling af visumansøgninger, til konsultationer mellem de centrale myndigheder og i forbindelse med det konsulære samarbejde. Der henvises til afsnit 2.2.2.

Kapitel III regulerer andre myndigheders adgang til at indhente og anvende oplysningerne i VIS til specifikke formål, herunder kontrol af visa, identifikation med henblik på tilbagesendelse af ulovlige indvandre-re, fastsættelse af ansvaret for behandlingen af asylansøgninger og selve behandlingen af asylansøgninger. Der henvises til afsnit 2.2.3.

I Kapitel IV fastlægges regler for lagring, ændring og sletning af oplysninger i VIS. Der henvises til afsnit 2.2.4.